

اجراهای خیابانی

■ نبردبام

کارگردان: مهدی ضیاییان پور
نویسنده: احمد صمیمی
مکان و زمان اجرا: تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۵:۳۰

■ نگهبان آب

کارگردان: آرش رضایی و مهدی روزبهانی
نویسنده: آرش رضایی
مکان و زمان اجرا: تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۶ و ایران مال- محوطه آب نما ساعت ۱۸:۳۰

■ قلیان اویونی

کارگردان: حمیدرضا قزلباش
نویسنده: علیرضا فرید راد
تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۶:۳۰ و ایران مال- محوطه آب نما ساعت ۱۹

■ انگشتری

کارگردان: نسا سلیمانی
نویسنده: مصطفی جعفری خوزانی
مکان و زمان اجرا: تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۸ و مترو میدان ولیعصر(عج)- ایوان انتظار، ساعت ۱۱:۳۰

■ ژنرال

نویسنده و کارگردان: سعید بادینی
مکان و زمان اجرا: تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۸:۳۰ و مترو میدان ولیعصر(عج)- ایوان انتظار، ساعت ۱۱

دیگرگونه‌های اجرایی

■ پانزده ثانیه

نویسنده و کارگردان: پویان محمودی
مکان و زمان اجرا: خیابان شهید باهنر، نرسیده به میدان قدس، بن‌بست نخعی، پلاک یک، ساعت ۱۷

■ میکرو مکبث

نویسنده و کارگردان: حسین دریس
مکان و زمان اجرا: تالار محراب، ساعت ۱۸

■ دموکراسی سفارشی

نویسنده و کارگردان: میلاد جباری مولانا
مکان و زمان اجرا: باغ موزه قصر، ساعت ۱۸:۳۰

■ هوم

نویسنده و کارگردان: سارا کریمیان
مکان و زمان اجرا: خیابان کارگر شمالی، خیابان نصرت، نیش کوچه عباسی، پلاک ۷۴، ساعت‌های ۱۶:۳۰ و ۱۸

■ تناسخ

کارگردان: مهیار جوادیه‌ها
مکان و زمان اجرا: به‌صورت گردش، ساعت ۱۵

■ سلول‌ها با ما می‌رقصند

نویسنده و کارگردان: مجید سرنی زاده
مکان و زمان اجرا: تئاتر شهر- تالار سایه، ساعت ۱۵

■ * است (۱۹۸۴)

نویسنده و کارگردان: جعفر حجازی
مکان و زمان اجرا: به‌صورت گردش از خیابان خارك، ساعت ۱۳

■ * ترور در اوین

کارگردان: پارسا پولادوند
مکان و زمان اجرا: آمفی تئاتر زندان اوین، ساعت ۱۰ و ۱۴

راهنمای برنامه تئاتر (۱۵ بهمن)

بحثی نیست که مقصود جشنواره تئاتر، همواره حمایت از جریان تئاتر بوده است اما گاهی اوقات به سویی رفته‌ایم که برگزارکردن این رویداد صرفاً برای این بوده است که بگوییم برگزارش کرده‌ایم. حرکت براساس خط مشی معین موجب می‌شود حاصل عملتان را در طول سالیان چه به صورت کمی و چه به صورت کیفی ببینید

طول سالیان چه به صورت کمی و چه به صورت کیفی ببینید که به‌عنوان مثال درخصوص جشنواره نمایش‌های آیینی- سنتی رخ داده است و در مورد جشنواره تئاتر فجر، نه. اگر جشنواره تئاتر فجر نیز نگاه و خط‌مشی‌ای مبنی بر رسیدن به نمایش ملی به مفهوم عام کلمه و نه تنها نمایشی به زبان فارسی برای خود تعریف می‌کرد، قطعاً امروز می‌توانستیم شاهد دستاوردهای آن باشیم.

بپندیشیم چرا نباید در جشنواره تئاتر فجر به عنوان یک رویداد هنری ملی، الگوهایی از نمایش ملی در معرض نماشا گذاشته شود؟ به عنوان مثال به آثار بهرام بیضایی و رویکرد او به تئاتر شرق و نمایش ایرانی توجه کنید و ببینید که اگر در همان مسیر حرکت می‌کردیم، علی‌رغم بودن در ریلی مشخص، چه تنوع عظیم و شگفت‌آوری در آثارمان پدید می‌آمد بی آن‌که ناچار باشیم تنها به یک شکل و یک الگو از نمایش بسنده کنیم و تغییرات محدودمان در حد رنگ‌آمیزی و کوتاه و بلند کردن مو بروز یابد. به قول بیضایی در کتاب «نمایش در ایران» هنگامی که تئاتر غرب در حال از میان برداشتن حصارهای تنگ خود بود و در پی آن به مطالعه و بهره‌برداری از تئاتر شرق پرداخت، ما بی‌توجه به داشته‌های خود، در پی نمایش غرب رفتیم.

فتحعلی بیگی در پایان تصریح کرد: بحثی نیست که مقصود جشنواره تئاتر، همواره حمایت از جریان تئاتر بوده است اما گاهی اوقات به سویی رفته‌ایم که برگزارکردن این رویداد صرفاً برای این بوده است که بگوییم برگزارش کرده‌ایم. حرکت براساس خط مشی معین موجب می‌شود حاصل عملتان را در

از انقلابی با ویژگی‌های دینی، باید از بی‌توجهی به امور اخلاقی پیشگیری کرد یا استفاده حزب توده ایران از تئاتر به عنوان ابزاری برای همسو کردن تماشاگران با ایدئولوژی‌های خود، موجب نگرانی از ادامه پیداکردن چنین روندی شده بود و جشنواره تئاتر فجر در متعادل کردن این وضعیت سهم داشت.

او ادامه داد: در کنار دو نمونه بالا، هنرمندانی چون بهرام بیضایی و غلامحسین ساعدی نیز حضور داشتند که نه تنها هنجارهای اخلاقی جامعه را می‌شناختند که نسبت به پاره‌ای از رفتارها نیز موضعی انتقادی اتخاذ می‌کردند و مدافع تئاتر مردمی بودند اما کارنامه آن دو گروه، موجب زیر ذره‌بین قرارگرفتن همه شده بود.

■ بهرام بیضایی: نشانگر ظرفیت شگفت‌آور نمایش ایرانی

این نویسنده، کارگردان و بازیگر پیشکسوت تئاتر با تأکید بر این نکته که زاویه نگاهش «آرمانگرایانه» است و نه «انتقادی»، گفت: آنچه گفته شد از منظری آرمانگرایانه و نه انتقادی است و «ای کاش»‌هایی است که از عمق سینه برمی‌آید تا شاید با خود

اتفاقی که می‌بایست رخ نداده است.

■ تلاش برای اثبات پایبندی به اصول زیر سایه سویی نظارتی

نویسنده نمایشنامه «سیاه‌بازی ممنوع» با مرور بخشی از تاریخ شکل‌گیری جشنواره تئاتر فجر، ادامه داد: نقطه شکل‌گیری جشنواره‌های فجر، شادباش انقلاب رخ داده بود و هنرمندانی که می‌خواستند در این شادباش حضور داشته باشند اما نمی‌توان در ادامه رویکردی مشخص و دنباله‌دار را درخصوص این رویداد مشاهده کرد.

فتحعلی بیگی تصریح کرد: خاطره مخالفت‌هایی که بعد از انقلاب با مقوله تئاتر می‌شد و نقش جشنواره در تلطیف آن فضا، در ذهن ما که شاهد آن دوران بودیم، زنده است. در آن دوران، در ستاد جشنواره نمایندگانی از نهادهای گوناگون حضور داشتند و حضورشان نه حمایتی که نظارتی بود. بخشی از این مخالفت‌ها به علت اتفاقاتی بود که پیش از آن در تئاتر و سینما رخ داده بود. به عنوان مثال تصویر فرانک میرقهاری بر سر در سینماها یا آنچه با عنوان آتراکسیون وارد تئاتر شده بود، ممکن بود این تصور را ایجاد کرده باشد که بعد

۳

چقدر پول گرفتید؟

متأسفانه در مسیر شکل‌گیری این اثر نمایشی سختی‌های بسیاری کشیدیم و اذیت شدیم اما به راهنمان ادامه دادیم. حرف‌های تلخ و عجیب و غریبی شنیدیم که یکی از آنها این بود که چقدر پول گرفتیم و این نمایش را در دوران کرونا روی صحنه بردیم در حالی که تا این لحظه به جز قول کمک هزینه هیچ مبلغی دریافت نکرده‌ایم و تا امروز هم همه هزینه‌ها را از جیب خودم پرداخت کرده‌ام. **امیردژاکام کارگردان نمایش «ایوب خان»** به سختی‌های اجرای این نمایش اشاره کرد.

۴

ما باید از تئاتر دفاع کنیم

من فکر می‌کنم نه فقط امسال که هر سال، جشنواره یک شرایط خاص دارد. ریخت برگراری‌اش و بخش‌هایش و چگونگی‌اش؛ همه اینها در هر سالی دارای شرایطی خاص بوده و البته که امسال خیلی عجیب‌تر از همیشه است. من فکر می‌کنم همین روشن نگه داشتن چراغ تماشاخانه‌ها و فرصت‌دادن به تئاتر استان‌ها و آثاری که در شرایط سخت این یک سال تولید شدند، یک جسارت می‌خواست. نبایدم نقد بد و تند کنیم و بگویم الان چرا جشنواره برگزار می‌شود؛ من فکر می‌کنم خود ما تئاتری‌ها اگر نتوانیم از آن‌چه که هستیم دفاع کنیم و از آنچه که تولید کردیم حمایت کنیم، از بقیه چه انتظاری می‌توانیم داشته باشیم؟ **حسن عابدی کارگردان «پاشوره»** از ویژگی‌های متفاوت جشنواره امسال صحبت کرد و از لزوم برگزاری‌اش گفت.

۵

راهی برای رهایی از روزهای شبیه جنگ جهانی دوم

اتول سورن» اثری با سبک و شیوه نمایش‌های ایرانی است که تعزیه مضحک در آن وجود دارد. چالش بازیگری، ساز و آواز فضای این نمایش را شکل می‌دهد و بیشتر در نظر داشتم به‌سمت فضای طنزگونه بروم چراکه به اعتقاد من این فضا در این شرایط باعث خواهد شد تا از وقایع دردناک این روزها که شبیه پس از جنگ جهانی دوم است، فاصله بگیریم. در این نمایش از موسیقی زنده نیز بهره گرفته شده است.

شهرزاد افکار کارگردان

نمایش «اتول سورن» درباره سبک و شیوه اجرایی این نمایش صحبت کرد.

